

مقطع تحصیلی: کاردانی رشته روابط عمومی ترم: دوم سال تحصیلی: ۱۳۹۸-۱۳۹۹
 نام درس: ارتباطات و رسانه نام و نام خانوادگی مدرس: سیدحسین قوامی
 آدرس ایمیل مدرس: galamandish@gmail.com آی دی مدرس در تلگرام: @ghavami

جزوه درس ارتباط و رسانه مربوط به هفته چهارم (۴)

text: دارد ندارد voice: دارد ندارد
 تلفن همراه مدیر گروه:

تجربه بصری انسان نخست به خاطر یادگیری، فهم و واکنش او نسبت به محیط است. قدیمی ترین مطلب ضبط شده از انسان به صورت تصویر است و نزدیک به سی هزار سال پیش ترسیم شده است. گذشت زمان هنر را به دو گروه هنرهای زیبا و هنرهای کاربردی تقسیم نموده است و در هر برهه ای از تاریخ دچار تغییر و دگرگونی گشته است، ولی مهمترین عامل جدا نگهداشتن آنها از یکدیگر جنبه مفید بودن و زیبا شناسی آنهاست. در هنرهایی چون نقاشی، معماری، مجسمه سازی، و صنایع دستی بیشتر به هنرهای زیبا نزدیک است؛ درحالیکه طراحی صنعتی، گرافیک و عکاسی در زمره هنرهای کاربردی بشمار می روند.

هنر چیست

هنر پوششی است برای آفرینش صور لذت بخش که این صور لذت بخش حس زیبایی را در ما بوجود می آورد . افلاطون هنر را نتیجه زندگی زمینی می داند . تولستوی هنر را بیدار کردن احساسات در ضمیر افراد تلقی می کند که هر انسانی آن را تجربه کرده است
 هنر هر آنچه زیباست و به زیبایی مربوط می شود و زیبایی آن چیزی است که انسان از آن خوشش می آید و دوست دارد تکرار شود.

از نظر ارتباط با مخاطبین هنر به سه دسته تقسیم می شود:

۱. هنر متعالی: هنری است که مربوط به جوشش استعدادهای درونی یک هنرمند می شود ، دارای پیچیدگی است و برای همه قابل فهم نیست، پیروان آن کمتر است، گرانقیمت است، محدود است، قابل دسترسی نیست، مخاطب کمتری از آن لذت می برد، بیشتر مربوط به قشر نخبه، دانشمند، هنرمند و پولدار جامعه است، تخصص و انفرادی است.
۲. هنر عامه پسند: مربوط به قشر متوسط به بالای جامعه است، سرگرم کننده است ، مردمی است، مخاطب را ارضاء می کند، هزینه ی کمی دارد، قابل دسترسی است، نیاز به جمع مخاطبان دارد، تخصص نیاز ندارد.
۳. هنر مبتذل: فقط و فقط تجاری است، سطح بسیار پایینی دارد، از لحاظ مخاطب بعد از هنر عامه پسند قراردارد، رسانه ها برای بدست آوردن منابع مالی و استمرار آن وابسته به آگهی ،تبلیغات و بازخورد

قابل توجه مدرسین محترم : حداقل ۶ صفحه در هر هفته برای ارایه محتوای درس و یک صفحه برای خلاصه درس و نمونه سولات در نظر گرفته شود.

هستند بنابراین نیاز دارند که مخاطبانشان زیاد شوند ، بنابراین روی به هنر مبتذل و هنر عامه پسند می آورند.

هنرهای هفتگانه

- ۱- هنرهای دستی: مثل مجسمه سازی ، قالی بافی ، منبت کاری ، شیشه گری و...
- ۲- هنرهای ترسیمی : مثل خط و نقاشی
- ۳- هنر موسیقی : چهار عنصر مهم در هنر موسیقی شامل : سازنده ی ساز ، خواننده ، رهبر گروه و آهنگساز.
- ۴- هنر معماری: هنری است که از طراحی، نقشه کشی، تا اجرای یک اثر هنری را شامل می شود و می خواهد فضا را در سه بعد برای بیننده به ترسیم کند
- ۵- هنر حرکات نمایشی: مثل حرکات آکروباتیک، رقص و...
- ۶- هنرهای ادبیاتی: مثل شعر، داستان، فیلم نامه، نمایشنامه و...
- ۷- هنر سینما ، فیلم و تئاتر: فیلم این قابلیت را دارد که تمام هنرهای ششگانه ی قبلی را می توان در آن نمایش داد به همین دلیل تأثیر بیشتری از سایر هنرها دارد

تقسیم بندی هنر از لحاظ پیشینه

- ۱- هنرهای سنتی: مثل نقاشی، خط و هنرهای دستی که از پیدایش بشر با وی همراه بوده اند و در طی قرون و اعصار تکامل یافته و عمدتاً شامل مفاهیم فرهنگی و مذهبی و آداب و رسوم را در بر می گیرند.
- ۲- هنرهای مدرن: باید هنرمند قالب های نو و جدیدی پیدا کند، به نحوی هنرمند را وادار به نوگرایی می کند. مثل شعر نو در برابر شعر کلاسیک ، هدف آن مثل هنرهای سنتی فقط ارائه ی لذت برای مخاطب نیست بلکه اهداف دیگری را در نظر دارد. هنر مدرن با مسایل مذهبی به شدت مخالفت دارد ، هنری است عقل گرا و خردگرا و معتقد است عقل و خرد می تواند انسان را به خوشبختی و سعادت برساند. به موضوعات اومانیسم (انسان گرایی) خیلی اعتقاد دارد و انسان را در صدر همه ی کارهای خود قرار می دهد و انسان را موضوع مطلب و تجزیه و تحلیل خود قرار می دهد.
- ۳- هنرهای پست مدرن: این مکتب ، مکتب مدرن را قبول ندارد و مخالف شدید آنست چرا که معتقد است خرد و عقل بشر را به خوشبختی و سعادت نرسانده است. معتقد است چیزی به نام حقیقت، جامعیت و عینیت وجود ندارد و مخالف آنست. این مکتب نسبی گراست و معتقد است که هر موضوع را باید در ظرفیت خود بررسی کرد. پست مدرنیسم مخالف سلطه ی انسان روی محیط زیست است، و نیز مخالف برتری گرایی است و می گوید هر چیزی را باید بومی و محلی بررسی کرد.

واقعیت های مهم در باره هنر

۱. هنر در زمان شکل می گیرد و وابسته به زمان است.
۲. نیروهای اجتماعی، سیاسی، مذهبی، فرهنگی، اقتصادی در هنر تأثیر شگرف دارند.
۳. هنر هدف دارد و مانند آینه تلاش می کند تا برگردان تصویری از جامعه و تاریخ باشد. روابط عمومی نیز تلاش می کند تا آینه تمام نمای بیرون برای داخلی ها و داخل برای بیرونی ها باشد و کلیه نیروهای اجتماعی، سیاسی، مذهبی، فرهنگی و... بر آن تأثیر دارد.
۴. جامعه بدون هنر پژمرده و مرده است.
۵. روابط عمومی از دل هنر پدید می آید و هر دو از یک جنس بشمار می روند. روابط عمومی شاخه ای از هنر نیست، بلکه روابط عمومی عین هنر است.
۶. چنانچه جامعه ای از آثار هنری خالی باشد، در زندگی فردی و اجتماعی آن خلاء عظیمی به وجود خواهد آمد. همانگونه که اگر روابط عمومی را حذف کنیم، زندگی موازنه خود را از دست می دهد. زندگی بدون رنگ، بدون شعر، بدون معماری، بدون نقاشی، بدون موسیقی، سینما و تئاتر و دیگر ابزارهای هنری ناقص خواهد بود. کمبود آن انسان را در خلاء رها خواهد کرد.
۷. هنر ضرورت یک جامعه است. ضرورتی است که در جهت رشد و باروری اندیشه ها و فرهنگ و زندگی، جاری و ساری است.
۸. هر نوع هنری حتی اگر از نوع سطحی ترین هنرها باشد، در صورتی که در خدمت فکر و اندیشه درآید قابل توجه است. اما اگر هنر در خدمت فکر و اندیشه نباشد، باید آن را فراموش کرد.
۹. هنر را نمی توان در قرنطینه نگه داشت. هنر همیشه پابرجاست. مثل یک کوه مقاوم و استوار است و فرهنگسازی می کند و زایش دارد.
۱۰. هنر باید ضمن حفظ جنبه های هنری خود، پیشگام مردم و جامعه حرکت کند. هنر نمی تواند پسگام مردم باشد. حتی هنری که همگام با مردم باشد هنر واقعی نیست. هنرمند باید بتواند از مردم پیشی بگیرد و به جامعه نگاه کند، او باید پیشقراول باشد. خطر کند و جان ببازد و لذت جان باختن را در آگاه کردن مردم پیدا کند و جامعه را بسوی بالا و بالاتر هدایت کند. هنرمندی که گام به گام با مردم حرکت می کند، هنرمند نیست. دستگاه ضبط کننده است. تکنولوژی است. تصویربردار و صدابردار است. صنعت است. هنر مند باید خلاقیت داشته باشد.
۱۱. هنر از دل مردم می جوشد. اما هنرمند چیزی به مردم می دهد که یا نمی دانند یا کمتر می دانند و معمولاً بی توجه از آن عبور کرده اند. هنرمند در دل مردم مکث ایجاد می کند.

آنها را متوقف می‌سازد. آنها را به تفکر دوباره وامی‌دارد. آنها را به خانه تکانی فکر و اندیشه و دل وا می‌دارد.

۱۲. آثار هنری تجارب انسانی است که شکل گرفته‌اند و ما از دریچه حواسمان به آنها می‌نگریم و لذت می‌بریم. هر اثری براساس قواعد زمان و مکان و تمدنی خاص بنا شده است .